

İslam İnkılâbı Rehberi'nin Doğu Azerbaycan Halkına Hitaben Konuşmasının Tam Metni - 18 /Feb/ 2015

İslam İnkılâbı Rehberi'nin Doğu Azerbaycan Halkına Hitaben Konuşmasının Tam Metni

Bu konuşma Tebriz halkının 18 Şubat 1978 yılı kıyamı yıl dönümü[1] dolayısıyla rahmetli imam Humeyni Hüseyinisi'nde gerçekleştirilmiştir

Bismillahirrahmanirrahim

İlk önce bunca uzun bir yolu kat ederek bugün bizim hüseyinimizi[2] kendi varlığınızla, ihlâsınızla, Allah'a hamd olsun çok da yaygın olan maneviyatınızla aziz Azerbaycan ve Tebriz kenti halkı içerisinde nurlandırdığımız için siz bacı ve kardeşlerime teşekkürlerimi bildiririm; Özellikle de aziz şehit aileleri, gaziler, muhterem ulema ve yetkililerden.

Her yıl 29 Behmen (18 Şubat) bizim için mübarek bir gündür. Böyle bir günde bu hüseyiniede ülke tarihinin uzun sürecinin çeşitli kesitlerinde imtihanlarını başarıyla veren aziz gençlerden, aziz halktan, gayretli halktan, mümin halktan bir grubu ziyaret etmek doğrusu benim için mübarek bir gündür ve ben bugüne değer veriyorum. Elhamdülillah meclisimiz coşkulu ve çok anlamlı bir meclis ve toplantıdır.. Bu anlamlı marşta da belirtildiği gibi “Hazır Gençler – Hür Gençler” ve ben gerçekten de bunu tasdik ediyorum. Bu marşınızda bir ifade vardı ki diyordu, “Şeytanın eli bize çatmaz” ve gerçekten de böyledir. Hiç kuşkusuz... Azerbaycan'ın, Tebriz'in geçmişinden, muhtelif olaylardan, acayip iniş ve çıkışlardan insanın hatırladığı husus bu ifadeyi gerçekten de doğrulamakta ve güçlendirmektedir. Muhterem Şebosteri beyden de gerçekten de teşekkür ederim, onun varlığı Tebriz için bir bereketdir, nimettir. Mesuliyetini müdrük, basiretli ve inkılâpçı güçlerin kadrini bilen bir din âliminin varlığının eksen olması Tebriz şehri gibi bir şehir ve Azerbaycan eyaleti gibi bir eyalet için kesin bir fırsattır. Temennim inşaallah bu fırsattan gerektiği gibi yararlanılmasıdır.

Ben, Azerbaycan ve Tebriz menkıbeleri ve özellikleri şimdiye kadar çok şeyler söylemişim ve bu söylediklerime de canı gönülden inanıyorum. Sadece şunu belirteyim ki Azerbaycan halkı ve Tebriz halkı hem ilerici olduklarını, hem zamanın bilincinde olduklarını ve zamanında harekete geçtiklerini, hem yiğit ve kahraman olduklarını ve sorunlar karşısında kesinlikle korkmadıklarını ve kelimenin gerçek manasıyla imanlı olduklarını görüyoruz. Tüm bunlar birer gerçektir ve Azerbaycan tarihini yakından bilen her kes bunu doğrulamaktadır; gerek İran'ın meşrutiyet dönemindeki olaylarında olsun, gerek ondan önceki Tömbeki hadisesinde ve İngiliz kumpanyasına karşı mücadelede ve gerek ondan sonraki milli hareket macerası ve son olaylar ve ardından da 20'li yıllardaki olaylarda, gerek İslami hareket olaylarında ve gerekse de İslam İnkılâbı zaferinde tüm bu olaylara dikkat ettiğimizde Azerbaycan ve Tebriz hem zamanında harekete geçtiler, hem başkalarından daha erken sahneye adım attılar, hem yiğitlik ve cesaret sergilediler, hem kelimenin gerçek manasıyla genciyle yaşlısıyla, İslami imanlarını, dini imanlarını ölçü edinmişlerdir. İslam İnkılâbının zaferinden sonra da bugüne kadar aynen böyle süre gelmiştir; 8 yıllık kutsal müdafaa savaşı; iftihar dolu Aşura tümeni, Şehid Bakiri ve benzerleri gibi o yiğit, büyük, ilahi ve manevi komutanlar ve ardından günümüze kadar süre gelen daha sonraki olaylar. 30 Aralık 2009 tarihi hamaseti tüm ülkede 30 Aralıktaydı ama Tebriz'de 29 Aralıktaydı; bunların özel anlamı var, bunlar birer belirtidir, birer nişanedirler; bunları sizlerin hoşlanmanız için söylemiyorum, ülkemizin bir kesiminin böyle bir özelliğe, böyle yüksek kapasiteye sahip olduğunun bilinmesi için arz ediyorum. Ve bu nizamın, bu inkılâbın henüz kat etmesi gereken uzun bir yolu var ve tüm bu özellikle bu uzun istikamet sürecinde kullanılabilir.

Halkın 18 Şubat 1978 yılında sahnedeki varlığı, Kerbela olayının unutulmasına izin vermeyen Hz. İmam Seccad (as)

ve Hz. Zeyneb (selamullahı Aleyha)nın girişimine benzemektedir. Tebrizliler de 18 Şubat tarihinde bu yükün yerde kalmasına izin vermediler. Ben hiçbir zaman unutmam o günlerde zalim ve tağut yönetim kendi seçkin askeri şahsiyetlerini, yetkililerini, halkın kıyamını engellemek amacıyla Tebriz'e göndermişti, ama buna rağmen halk 18 Şubat hadisesini meydana getirdiler; ve bugüne kadar da bu günü sürdürmüşlerdir. Böyle bir günde benim de sizlerle görüşmemdeki ısrarım işte bugünün haiz bulunduğu öneminden ötürüdür.

İş halkın elinde, sahne halkın elinde, inisiyatif halkın elinde; bu imam (Humeyni)ın hüneriydi. O yüce imamımızın hüneriydi; sahneyi asıl sahiplerine teslim etti. Çünkü ülkenin sahibi vardı. Tağut döneminde ülkenin sahibi bulunduğunu söylüyorlardı; iyi de ülkenin sahibi peki kimdir? Halk. İşler, ülkenin gerçek sahipleri olduğu zaman, geleceğin sahibi olduğu zaman halka teslim edildi. İşte o zaman işler düzeldi. İslam cumhuriyeti döneminin tüm kesitlerinde yetkililerin asıl gayreti bu doğrultuda olmalı, çalışmalar gerekli tedbir, program, tüm özellik ve incelikleri dikkate alınarak halkın inisiyatifine bırakılmalıdır. İşte zaman işlerde ilerleme sağlanır. Biz de İnkılâbın ilk başından şimdiye kadar işleri halka devrettiğimiz dönemlerde o işlerin ilerlediğine tanık olmuşuz; işleri yetkililerin, başkanların ve benzerlerinin inisiyatifine bıraktığımız zamanlar ise işler duraksamıştır. Her zaman işlerin durduğunu söylemek istemiyorum ama genellikle böyle olmuş veya en azından yavaşlamıştır. Ama işler halkın eline düştüğü zaman halk işleri çok iyi idare etmiş, ilerletmişlerdir.

Bu sadece bize de mahsus değil; bu yalnız biz İranlılara has bir mevzu değil. Nerede işler halkın eline düştüyse ve halkın belli bir hedefi olmuşsa işler de ilerleme kaydetmiştir. Tüm işler, hatta askeri işler, güvenlik işleri halkın eline düşmüşse, sahne halkın eline düşmüşse işte o zaman ilerleme kaydeder. Dikkat ediniz 10 yıllık kısa bir süre zarfında Lübnan direnişi zalim Siyonist rejim ordusuna birkaç kez galebe çalmıştır: ilk önce Lübnan direnişi; ardından Filistin direnişi; Lübnan direnişi ilk olarak Siyonistleri güney Lübnan'dan dışarı atmayı başardı ve ardından 33 günlük savaş sırasında Siyonistler hezimete uğrattı. Amerika Siyonistlere yardımda bulundu, daha sonra iç hainler yardım ettiler fakat bir halk gücü olan direniş gücü, iman sahibiydi, hedefi vardı, ne yaptığının farkındaydı ve tüm bunları meydana çıkarmayı başardı: Son olarak da direniş gücü Siyonist orduya darbe indirdi ve bu olay halen sıcaklığını korumakta tüm bunlar hala unutulmayan meselelerdir. Filistin direnişi de bunun gibi; 22 günlük savaşta, 8 günlük savaşta, geçtiğimiz yaz mevsiminde Ramazan ayındaki 51 günlük savaşta, sayıca az olan. Silahça az silaha sahip bulunan küçük bir bölgede halktan bir grup, sorumlu bir halk oldukları, irade sahibi bir halk oldukları ve direnişe destek verdikleri için direniş zalim Siyonist ordusunu zelil etmeyi, dize getirmeyi başardılar, öyle ki Siyonistler her yola başvurarak ateş kes sağlamaya çalıştılar. Irak'taki bu son olayları da görüyoruz; Amerika, Siyonistler ve başkaları tarafından kışkırtılan kimseler Bağdat giriş kapılarına kadar dayandılar; fakat Iraklı mücahit halk güçleri Irak ordusuna arka çıkarak İŞİD adındaki bu terör örgütüne böylesine bir darbe indirmeyi başardılar. Suriye'de de durum aynen bunun gibidir. Halk güçleri ordularının yardımına koştular. Halk bunun gibidir. Nerede sahne halka devredilmişse, halkçı hedefler, farklı halk güçleri işleri başarıyla sonuçlandırmışlardır. Onun örneklerinden biri işte bu 11 Şubat (22 Behmen)dir.

Ben aziz halkıma teşekkür etmek ve 22 Behmen'de halkın katılımını anlatmak için gerçekten söz bulamıyorum. Bana verilen dakik raporlarda tüm bölgelerde bu yıl geçmiş yıllara oranla halkın sayısı çok daha fazlaydı. Halk, tüm şehirlerde soğuğa, kara, yağmura ve bazı bölgelerde fırtınaya rağmen bir araya gelerek gösteri düzenlediler. Ahvaz gibi yerlerde halk kum fırtınasına rağmen yürüyüş düzenlediler; Bunlar şaka mı? İnkılâbın üzerinden 36 yıl geçiyor. Dünyanın neresinde inkılâp yıl dönümü halk tarafından böylesine muhteşem ve görkemli bir şekilde törenlerle kutlanmaktadır? Bunun nedeni işlerin bizzat halkın elinde olmasıdır. İnkılâbın ve devletin 11 Şubat olayındaki görüş ve bakışı halka yöneliktir; bunun için de işler halka devredilmekte ve halk da görüldüğü gibi hareket ediyor. Bu genel bir kaidedir. Memleketin irili ufaklı tüm işlerinde halk nerede var olmuşsa bu mucizeye tanık olmuşuz.

Bugün ekonomi konusunda bazı açıklamalarda bulunmak istiyorum; ülke ekonomisiyle ilgili. Ben birkaç yıldır yeni yılın başında ekonomik meselelere temas etmekte, önemini vurgulamaktayım, bu büyük bir ülkedir, oldukça geniştir, nüfusu fazladır, iç piyasa 70 küsur milyonluk bir piyasadır, bunlar çok önemlidir, muhteşemdir, mevcut imkân ve yeteneklerimize bir bakınız, özellikle insani imkânlarımıza; ülkede önemli bir genç, eğitimli, hedefli, coşkulu, her an hizmete hazır potansiyelin mevcut olmasının yanı sıra ülkenin doğal zenginlikleri de büyük bir önem

taşımaktadır, ama tüm bunlara rağmen halen ekonomik sorunlarımız var. Peki sorun nerededir? Çözüm yolu nedir? Ne yapmamız gerekir?

Size şunu söylemek istiyorum: Savaşın sona ermesinden sonra yani 1988 yılında 8 yıllık savaşın son bulmasıyla müstekbir güçler, İslami İran'ın bölgede ekonomi açıdan etkili bir ülkeye dönüşmesini engellemek için özel program hazırladılar, bu mesele üzerinde çok çalıştılar. Ancak savaşın tamamlanmasıyla biz de ekonomik meseleler konusunda, ülkenin kalkınması hususunda çalışmalar başlattık ve gerekli programları hazırladık. Bunlar İran'ı engellemeyecek olurlarsa, ihlal etmeyecek olurlarsa, müdahalede bulunmayacak olurlarsa, engel oluşturmayacak olurlarsa İslami İran'ı kendi üstün yetenekleriyle (ki o günü İmam Humeyni'nin mübarek varlığı da başımızın üstündeydi ve henüz hayattaydı) İslam'a ve halka dayanarak bölgede ekonomi kutbuna dönüşecek, bölge ve uluslar arası ekonomisini kendi etkisi altına alacaktır. Nitekim bunu engellemek için gerekli planları yaptılar. Bunlar nükleer meselelerle ilgili değil, nükleer meseleden önce, örneğin nükleer mesele mevzuu 10, 12 yıl önce ortaya çıkmış bir meseledir, bunlar nükleer meselesinden önceye ait meseledir, 1988 ve 1989 yıllarına ait bir meseledir, düşmanlarımız o zamandan çalışma başlatmışlardır. Bu konuyu yakından takib edenler ve malumat sahibi kimseler (o yıllardan itibaren) batılılar özellikle de Amerika İran'ın devre dışı bırakmak amacıyla planlarını hayata geçirmeye başladılar: Petrol ve gaz intikal hatlarında İran'ı devre dışı bırakmak istediler, hava, deniz ve kara ana hatlarında İran'ı sollamak istediler, bilgi ve iletişim teknolojisi şebekelerinde İran'ı etkisiz bırakmak istediler, sessizce bir nevi yaptırım başlattılar; İran'ın gerçekleştirmek istediği her önemli projede karşı tarafı korkutarak etkisiz bırakmak istemişlerdir. Bunlar bu ülkede tahakkuk bulan olaylardan bazılarıdır. Habersiz ve cahil kimseler gelip de ülkede hiçbir şeyin yapılmadığını iddia etmemeliler; hayır! Çok çalışmalar yapılmıştır, düşman'ın bu hususta planı vardı ve kendi planını bugüne kadar adım adım yürütmüş ve hayata geçirmiştir; bugün sizlerin gördüğünüz şey ülke içindeki çalışmalar ve düşman'ın düşmanlığının bir sonucudur. Düşman asla unutulmaması gerekir. Ekonomi alanında düşman gerçek manada plan hazırlamıştır; bazı yerlerde alenen meydana adım attılar, bazı yerlerde ise dolaylı olarak, fakat meseleden haberdar olan kimseler durumun farkındadırlar, düşman'ın ne yaptığını biliyorlardı. Düşman kimdir? Amerika ve Amerika'yı takib eden birkaç Avrupa ülkesi. Bunlar bugüne ait meseleler değil.

Fakat bunun ilacı nedir? Malumdur, düşman düşmanlığını yapıyor; acaba bizim düşmandan bir beklentimiz mi var? Elbette ki hayır! Düşman'dan bir beklenti içinde ki olunamaz; düşmandan yakınmak ki olmaz. Acaba biz Amerika'dan yakınabilir miyiz? Elbette ki hayır. Biz sadece dostlardan yakınabiliriz. Düşman'ın doğası düşmanlıkta bulunmaktır. Peki çare nedir? Çare şudur ki bir halk kendi içinde kendi imkânlarıyla gayret göstermeli ve kesin olan düşman'ın darbesinin etkisiz bırakılması veya azaltmaya çalışmalıdır. İşte çare budur. Azizlerim! Gençlerim! Bunlara dikkat etmelisiniz.

Ekonomimizin iki büyük hatası vardı: birincisi ekonomimiz tamamen petrole dayalıydı ve bir diğeri de ekonomimiz tamamen devlete aitti. Bu ikisi büyük hataydı. Ekonomimiz petrole dayalıdır ne anlama gelir? Yani kalıcı sermayemiz olan ve değerini daha da artırarak kullanabileceğimizken yeraltından dışarı çekelim ve ham olarak dünyaya satalım ve parasını alıp ülkenin cari işlerine harcayalım. Bundan daha büyük bir zarar olur mu? Petrol ekonomisi işte böyle bir şeydir. Petrolü petrol mamullerine çevirmek mümkündür. Bizlerin benzin, mazot veya gaz yağına çevirdiğimiz ve benzeri amaçlarda kullandığımız petrolden daha fazla yarar sağlayabilir, menfaat elde ederiz. Biz işte bunlardan gafletteyiz. Yeraltındaki petrolün bir daha yerinin dolmayacağını ve tüketiminden sonra telafi edilemeyeceğini bilmemiz gerekir. Hayır! Petrolü çıkardıktan sonra artık petrol tükenmeye başlıyor, petrol, gaz işte böyle bir şeydir, şimdi bunu satıp da gelirini ülkenin cari meselelerine harcamamız ne kadar doğru olur? Bundan daha kötü ne olabilir?. Bu tağut rejiminin, geçmiş yönetimin uğursuz miraslarındandır. Kolay para kazanma yoludur da ve yetkililerden bazıları ne yazık ki muhtelif zaman dilimlerinde bu kolay para kazanma yolunu tercih etmişlerdir. Bu bir hatadır.

İkinci hata; Ekonominin devlet ekonomisi olduğunu söyledik. Bu ise İnkılâbın ilk döneminden, ki ne yazık ki bunu başkaları bize yüklemeler, bizzat kendi elimizle olmuştur, var olan bir takım kıraat ve idare anlayışından dolayı ekonomiyi devlete teslim ettik, şimdi ise ekonominin halka devredilmesi ve halkın eliyle ekonominin idare edilmesi yönünde ne kadar çaba harcanıyorsa bir türlü istenilen ilerleme sağlanamıyor; zordur. Biz 44. madde siyasetlerini

açıkladık ve hedef de ekonominin devlet eliyle yürütülmesinden kurtulmaktır. Ben bizzat bu Hüseyiniyede üst düzey yetkililere yaptığım konuşmada, bizim ne kadar dövize ihtiyacımız olduğunu ve bunca dövizin ancak bu programı tahakkuk ettirmemizle tahakkuk bulabileceğini açıklamıştım: 44. Madde siyasetlerini açıkladığım şekilde hayata geçirilmeli, tahakkuk bulmalıdır.

Ben bu yılbaşında, geçen yıl, bir önceki yıl, bir önceki yıldan daha önceki yıl, her yılın girişinde ekonomiyle ilgili sohbet etmişim, yetkililer de gerçekten zahmet çekiyorlar, bir takım adımların atılmakta olduğunu ben teyit ediyorum, tüm bu yıllar boyunca gerçekten bir takım çabalar harcanmıştır ama bunlar yeterli değil, bizim demek istediğimiz şudur ki bu işe yeni bir nefes üflenmelidir.

Bugün 18 Şubat'tır, geçen yıl 18 Şubat tarihinde "Direniş Ekonomisi" siyasetlerini ilgili kurumlara tebliğ ettim ve bugün o tarihten tam bir yıl geçmiştir. "Direniş Ekonomisi" ülke için zaruridir, gereklidir. "Direniş Ekonomisi" demek şu anlama gelmektedir ki ülke ekonomisinin temellerini öylesine sağlama alınmalıdır ki dünyada meydana gelen ekonomik sarsıntılar ona etkili olmasın. Günün birinde petrol fiyatlarının 100 dolardan mesela 45 dolara düştüğü için matem tutmayalım; günün birinde Amerikalıların filan şey, filanca şey, filanca şey hakkında bize karşı yaptırım uygulayacağı için matem tutmayalım veya Avrupalıların bizim gemiciliğimizi yaptırıma tabi tutacağı için mateme bürünmemeliyiz. Eğer ülkede "Direniş Ekonomisi" hayata geçirilecek olursa bu uluslar arası sarsıntılardan hiç biri halkın yaşamına zarar veremez. "Direniş Ekonomisi" işte budur. Yani ülke içinde ekonomik yapı halk güçlerinden yararlanılacak şekilde kullanılmalıdır, onlardan gerçek manada yardım alınmalı, gerekli planlamaya gidilmeli, ekonominin alt yapısı takviye edilmelidir. (Ben burada yapılması gereken bazı hususları açıklayacağım) Ülke yetkilileri ülke ekonomisinin alt yapısını buna uygun olarak planlamalıdır. Durum bundan ibaret olursa, ülkede bir açılım olur, böyle olursa artık düşman'ın tehditlerinden de korkumuz olmaz, yaptırımlar karşısında artık vücudumuz titremez, petrol fiyatlarının düşmesi karşısında mateme bürünmeyiz. İşte bu, "Direniş Ekonomisi"dir. "Direniş Ekonomisi"nin asıl dayanağı da halktır, iç ürettimdir.

Ülke ekonomisi ile ilgili temel mesele, ülke bütçesinin petrole olan bağımlılığı kesilmelidir. Buraya ulaşmalıyız. Elbette bugün ben burada dile getirdiğim ve sürekli de üzerinde durduğum bu hususlar dilde kolaydır, ama pratikte çok zor işlerdir. Benim kendim yıllar boyunca icra işlerinde oldum ve işlerin hayata geçirilmesinin ne kadar zor olduğunu biliyorum ama tüm bu zorluklara rağmen gerçekleştirebileceğimiz konusunda kanaatim tamdır. İcra etmek dile getirmekten zordur ama bu zor işi bu hala itimatla, gayretle, bu gençlere itimat etmekle, ülke içindeki sermayelere itimatla ve zafer vaadi veren Allah Taala'ya dayanmak suretiyle tahakkuk ettirmek mümkündür. Büyük önem taşıyan işlerden biri bütçenin iç üretime bağlı hale getirilmesidir. Yani halkın ürettiği gelir ve verdiği vergilere dayanmalıdır. Ben burada vergiyle ilgili de bir iki çift laf etmek istiyorum:

Azizlerim! Vergi bir farizadır. Biz bugün zayıf kesimden, devlet memurlarından, işçilerden vergi alıyoruz, ama filanca büyük sermaye sahibinden, hadsiz hesapsız geliri olandan vergi almıyoruz, bunlar vergi kaçırıyorlar, bunlar suçtur, vergi kaçırmak bir suçtur, devlete vergi ödemekten kaçınanlar şunu bilmeliler ki bunca kazanç ve gelirleri devletin onlar için oluşturduğu ortamdan ötürüdür, bunun için de vergi ödemeleri gerekir ama vermiyorlar, bunlar gerçekte ülkeyi beleş petrol parasına bağımlı hale getiriyorlar ve ülke petrol gelirine bağımlı hale geldi işte o zaman bu sorunlar ortaya çıkmakta. Bir gün yaptırıma tabi tutuluyor, bir gün petrol fiyatları düşürülüyor, bir başka gün tehditler savruluyor ve ülke neticede bu vaziyete getiriliyor. Vergi meselesi çok önemli bir meseledir. Elbette vergi yetkililerinin bu hususta güzel projeleri olduğunu ve bu projeleri hayata geçirmeye hazırlandıklarını duydum bu çalışmalar bir an önce hayata geçirilmelidir; bu hususta halkan yardım alınmalıdır ve halk da yardımda bulunmalıdır. Bu birinci husus. Yapılması gereken önemli meselelerden bir diğeri de ülke bütçesi, devlet idaresi halkın kendi içinden kaynaklanan gelirle olmalıdır, yani halkın ödediği bu vergilerle, vergilerde üretim, kazanç ve çalışmayla ilgilidir.

Bir diğeri hususta verimliliğin artırılmasıdır ve ben bunu da iki hususta özetliyorum: Üreticimiz ve aracımız lüzumsuz harcamaları azaltarak üretim masraflarını düşürmeye ve kaliteyi artırmaya çalışmalı. İşte buna verimliliğin artırılması deniyor. Üretim harcamalarından bazıları aracının yetkisi dışındadır, örneğin enflasyonun yüksek

olduğunu tasavvur ediniz, ham madde fiyatlarının artmasıyla işçinin ücreti de artmaktadır, bir miktarında bunlar etkilidir ve başka bir miktarı da israfla, döküp dağıtmakla ilgilidir, yersiz harcamalarla ilgilidir ve bunların önlenmesi gerekir.

Diğer önemli bir husus da iç kapasiteden azami yararlanılmasıdır. Ülkemiz kritik bir bölgede yer almıştır, birçok komşumuz bulunuyor, üst denizimiz, alt denizimiz var, tüm dünyaya ulaşabilmekteyiz. Ülkemize harita üzerinde bakacak olursanız çok kritik ve önemli bir kara ve hava dört yol olduğunu görürsünüz, uluslar arası sulara ulaşma imkânına da sahibiz, bunlar çok önemli fırsatlardır, imkânlarla, kaynaklara ek olarak planlamaya gidilmeli, üzerinde düşünülmesi ve bu fırsatlardan da en iyi şekilde yararlanılmalıdır.

Daha ziyade halkı ilgilendiren bir diğer husus da yerli ürünlerin tüketilmesi meselesidir. Ben defalarca yeni yılbaşında yaptığı veya başka zamanlar yaptığım konuşmalarda bu konuya değinmişim ve şimdi de değinmek istiyorum: Halk yerli ürünleri tüketmeli, bu markalara yönelmemelidirler. Şimdi moda olmuş hep “Brend” (marka) sözcüğünden yararlanıyorlar. Filanca marka, marka da ne oluyor? Yerli üretimlerin peşinden gidiniz, ülke içinde benzeri üretiliyorsa ısrarla onu tüketmek gerekir, İran halkı onun yabancı örneğini tüketmemelidir. Bunu ben sadece belli bir zümreye söylemiyorum. Ben bu lafları ettiğ3i zaman dindar kesimi derhal bu sözleri kabul ediyor ve ona uyuyorlar. Yabancı üretim olan filanca şeyi alıp alamayacaklarını da soruyorlar. Ama burada benim muhatabım, benim sözlerimi hüccet olarak kabul eden dindarlar ve diğerleri değil benim bu sözümün muhatabı İran7a inanan, ilgi gösteren her keştir, ülkesinin geleceğine önem verenlerdir, yarın bu memlekette yaşayacak olan kendi evlatlarını düşünenlerdir. Yabancı malları tüketenler gerçekte filan yabancı firmanın, yabancı işçinin, yabancı sermaye sahibinin sürekli güçlenmesine ve yerli üretimin darbe almasına, başarısız olmasına yardım ediyorlar. Bu sözümün muhatabı tüm İran halkı ve özellikle de daha fazla tüketimde bulunanlardır. Hükümet adamları da böyle, hükümet adamları da hem kamu harcamalarında, tüketilen eşyalarda bu meseleyi dikkate almalı ve yerli üretimi takviye etmelidirler.

İsraftan kaçınmak da bir diğer başlıktır, israftan kaçınmak, malların zayi edilmesi, kamu kaynaklarının zayi edilmesi, suyun, ekmeğin zayi edilmesi, toprağın yok edilmesinden kaçınmak gerekir. Toprak bir servettir, su bir servettir, ekmeğ çok değerli bir mahsuldür, dikkat edilmeli, her kes dikkat etmelidir, sorumluluk almalı ve bunları zayi etmemelidirler.

Kök bilim şirketlerine şahsen ben büyük önem vermekteyim. Bugün sayısız tahsilli gencimiz bulunuyor. Lise öğrencileri bundan bir iki hafta önce bu hüseyniyede bir sergi açtılar.[3] Burada çok ilginç, acayip ve gerçekten de hayret verici kendi buluşlarını sergilediler. Genellikler gençler. Liseli gençler! İşte bizim sermayemiz bunlardır, servetimiz budur. Kök bilim şirketlerinin oluşması.. Bu şirketler de sadece sanayi ile ilgili değil. Sanayide, tarımda, hizmet sektöründe, ihtiyaçlarının teşhisinde toplanmalı araştırmalı ve muhtelif ekonomik sektörlerinin neye ihtiyacı olduğunu, eksiklerinin neler olduğunu teşhis etmeli, bunları onların hizmetine sunmalı. Kök bilim şirketleri bu alanda da faaliyette bulunabilir.

Kaçakçılığa karşı ciddi mücadele ülke ekonomisinde yapılması gereken önemli işlerdendir, banka yolsuzluklarında ciddi mücadele sürdürülmeli; belli bir zümre banka kredilerini haksızca ve aykırı olarak temin etmekte, belli bir iş adına kredi almakta ama ülkenin maslahatına olmayan başka bir amaçta kullanmaktalar ve daha sonra bankalara olan borçlarını ödemekten kaçınıyorlar, bunlar gerçek manada suçludurlar, ben, bankaya borcu olan her kesin suçlu olduğunu söylemek istemiyorum, hayır! Birileri var ki bankaya borçludurlar ve hatta onlara katkıda da bulunmak gerekir ama bazıları var ki yargılanmaları gerekir, haklarında soruşturma açılmalıdır. Ülkede bu işlere önem verilmelidir.

Bunları kimler yapıyor? Biz bu yıllar içinde çok uyarılarda bulduk, yetkililer de çok çaba gösterdiler ama ne benim yaptığı o uyarılar yeterli olmuştur ve ne de yetkililerin gösterdikleri gayret. Bunlar yeterli değil, ciddi bazı girişimlerde bulunulması gerekir, halk da bu hususta hükümete, yargı gücüne yetkililer yardımcı olmalı ki bu çalışmalar başarılı olsun. Bunu biz başarırız. Düşmanlarımızın yaptırımlar konusunda oluşturdukları yaygaralar

karşısında direnebiliriz, onları amaçlarında hezimetle uğratabiliriz. Bu işleri, bu girişimleri yapmayacak olursak sonuç şimdi mülahaza ettiğiniz durum olur. Düşman orada oturur ve bizim nükleer programımız hakkında şart koşar ve ardından da bu şartların yerine getirilmemesi durumunda şöyle yaparız, böyle ederiz.

Düşman bu yaptırım kozundan azami yararı sağlamak istiyor. Onların bu yaptırımlardan götüldükleri en önemli hedef, İran halkını küçük düşürmek ve bu halkın ve İslami Düzenin yeni İslami uygarlığa doğru başlattığı büyük hareketinin önünü kesmektir ve bence nükleer konuda onların istediği her şeyi versek ve karşılarsak bile yaptırımlar yine de kalkmayacak, çünkü onlar inkılâbın kendisiyle zıttırlar. Elbette ben şahsen, gençlerimizin kapasitesinin çok yüksek olduğuna inanıyorum. Bundan iki gün önceydi gönüllü seferberlik gücüne bağlı öğrenciler bana mesaj göndererek şikâyetinde bulunmuş ve benim niçin İslam İnkılâbının hedeflerinin ilerletilmesinde onlardan yararlanmadığımdan yakınıyorlardı. Önemli bir sözdür. Eğitim görmekte olan öğrenciler gelsin bana mesaj göndersin ve bölgede gerek askeri, güvenlik ve gerekse diğer muhtelif alanlarda İslam İnkılâbı meselelerinde onların varlığından niçin yararlanmadığım için bana şikâyetinde bulunsunlar.. İşte gençlerimizin morali böyledir. İran halkının durumun ise 11 Şubat yürüyüşlerinde müşahede ettiniz..Böyle bir ortamda öbür yanda bölgede almış olduğu tüm yenilgilere rağmen zorbalığından el çekmeyen zorba Amerika kabadayısı ve bu tarafta da onun Avrupalı takipçileri bize karşı kalkıp da yeni yaptırımlar uyguluyorlar.

İran halkı da yaptırımda bulunabilir; şunu belirmeliyim ki eğer mesele yaptırım meselesiye İran halkı gelecekte onlara yaptırım uygulayacaktır. Dünya'nın en fazla gaz miktarı İran halkına aittir. Çok önemli bir enerji kaynağı olan, etkili olan, dünyanın ihtiyaç duyduğu ve şu zavallı Avrupa'nın muhtaç olduğu gaz bizdedir, İran, şimdiki mevcut keşifler uyarınca dünyadaki gaz miktarında en yüksek paya sahiptir, gaz ve petrolü bir arada hesap ettiğimizde de yine gaz ve petrol oranı konusunda İran İslam cumhuriyetinin dünyadaki payı en yüksektir; biz uygun zamanında onlara yaptırım uyguluyoruz ve İran İslam Cumhuriyeti bunu yapacak güçtedir.

İran halkı ve İran İslam cumhuriyeti güçlü bir iradeye sahip olduğunu ispatlamıştır. İran İslam cumhuriyetinin girdiği her mesele ve her alanda iradesinin ne kadar güçlü olduğunu, azminin sarsılmaz olduğunu göstermiştir. Katılmış oldukları IŞİD aleyhine kurulan koalisyonda ve bu konuda yalan da söylüyorlar, İran'ın dış işleri bakanlığına IŞİD'i desteklemediklerini belirten bir mektup yazdılar. Ancak bu olaydan kısa bir süre sonra Amerika'nın IŞİD'e silah yardımı yaptığını gösteren resimler yayınlandı ve resimler İnkılâpçı mücahitlerin elinde mevcuttur.İddia ediyorlar, lafazanlıkta bulunuyorlar ve sadece konuşuyorlar ama tam tersini yapıyorlar. Fakat İslam cumhuriyeti böyle değil. Biz olaya el attığımız zaman Emirul Muminin Ali (as)ın buyurduğu gibi «رَحْمَتِي تَحْسِيلُ لَانْدٍ وَعَنْ نَوْقِي تَحْدِرُ عُنْدَ سَنَاوٍ» yani her şimşek ve yıldırım çakmalarımızla arkamızda yağmur bırakacağız.[4] İran halkı kuşkusuz gelecekte (ve inşallah o gelecek pek de uzak olmayacak ve siz aziz gençler kesin onu göreceksiniz) tüm ebatlarda şeref ve onurun zirvesinde olacaktır.

İnşallah Allah sizlere Tefvik versin. İnşallah Allah sizleri kendi rahmet ve lütfüne muhatap kılar. Benim de özel selamımı Tebrizli ve Azerbaycanlı azizlerime iletiniz. Yaşayın... İnşallah muvaffak olursunuz.

[1] - İslam İnkılâbı Rehberinin konuşmasından önce Tebriz kenti Cuma imamı ve Veliyi Fakih'in Doğu Azerbaycan temsilcisi Ayetullah Muhsin Müçtehid Şebosteri bir konuşma yaptılar.

[2] - Rahmetli İmam Humeyni Hüseyiniyesi

[3] - İslam İnkılâbı rehberinin NANO teknoloji sergisini düzenleyenlere hitaben yaptığı konuşma

[4] - Nehc'ul Belaga 9. Hutbe